

412/

bolei m. Coze donat a alguna
cosa mentre està enlaira a
que, en la seva caiguda, toqui a
terra. Pegar de bolei

boleiar v. tr. fer donar un o
més tords enlaira (a algi o al-
guna cosa). Boleiar una moneda
per fer cara o creu. Boleiar
per cavall el qui el
Un cavall boleiar el qui el caval-
ca.